

Prof. dr hab. SIMONA KOSSAK
(1943–2007)

W dniu 15 marca 2007 r. po ciężkiej chorobie odeszła nasza Pani Profesor.

Profesor Simona Gabriela Kossak była biologiem. Tytuł magistra uzyskała na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Stopnie naukowe zdobyła w Instytucie Badawczym Leśnictwa w Warszawie: w 1980 roku doktora nauk leśnych (rozprawa doktorska pt. "Badania nad sytuacją troficzną sarn na siedlisku boru mieszanego świeżego w Puszczy Białowieskiej"), a w 1991 roku doktora habilitowanego nauk leśnych (rozprawa habilitacyjna pt. "Środowiskowe i wewnątrzgatunkowe uwarunkowania zachowań pokarmowych sarn (*Capreolus capreolus* L.) w środowisku leśnym". W 2000 roku otrzymała tytuł naukowy profesora nauk leśnych. Po ukończeniu studiów pracowała w Zakładzie Badania Ssaków PAN w Białowieży, a od 1975 roku w Instytucie Badawczym Leśnictwa w Zakładzie Lasów Naturalnych w Białowieży, kolejno na stanowisku asystenta, adiunkta, docenta, od 1997 r. – profesora, a od 2003 r. – kierownika Zakładu.

Dorobek twórczy Simony Kossak obejmuje ogółem ponad 140 oryginalnych opracowań naukowych, artykułów popularno-naukowych, niepublikowanych dokumentacji naukowych oraz trzy książki: „Opowiadania o ziołach i zwierzętach”, „Wilk – morderca zwierząt gospodarskich?” i „Saga Puszczy Białowieskiej”. Jej działalność naukowa miała charakter interdyscyplinarny, zawierając wiele nurtów współczesnych badań przyrodniczych związanych z ochroną przyrody. Na szczególną uwagę zasługują jej prace z zakresu ekologii behawioralnej ssaków łownych i chronionych bytujących w środowisku leśnym.

Szczególnie cenna była niezwykła aktywność informacyjno-edukacyjna oraz dydaktyczna Pani Profesor. W szeregu czasopism kulturalno-oświatowych i

przyrodniczo-leśnych regularnie zamieszczała artykuły popularyzujące wyniki badań oraz problemy szeroko rozumianej ochrony przyrody. Do tego dorobku należy dodać częste spotkania z mieszkańcami Białostoczczyzny, jak również codzienne od 2001 roku audycje w Radio Białystok, poświęcone popularyzowaniu wiedzy przyrodniczej, wystąpienia telewizyjne oraz autorskie filmy przyrodnicze prezentowane i nagradzane na ogólnopolskich i międzynarodowych konkursach. Filmy te autorka nieodpłatnie przekazywała młodzieżowym ośrodkom edukacji ekologicznej, domom opieki społecznej i osobom prywatnym.

W latach 1992–1995 prowadziła Biuro MaB programu UNESCO, pracując na rzecz spopularyzowania potrzeby ochrony bioróżnorodności Puszczy Białowieskiej. Była redaktorem naczelnym Wydawnictw Instytutu Badawczego Leśnictwa oraz czasopisma „Parki Narodowe i Rezerwy Przyrody”. Brała czynny udział w szkoleniach z udziałem pracowników Lasów Państwowych, parków narodowych i pozarządowych organizacji ekologicznych. Była przewodniczącą Rady Naukowej Białowieskiego Parku Narodowego oraz uczestniczyła w pracach Rady Naukowo-Społecznej LKP "Puszcza Białowieska". Była członkiem Polskiego Towarzystwa Ekologicznego i Wojewódzkiej Komisji Ochrony Przyrody oraz Lokalnej Komisji Etycznej do Spraw Doświadczeń na Zwierzętach w Białymstoku.

Swoją ogromną wiedzę przyrodniczą zawsze chciała przekazywać młodzieży, dlatego angażowała się również w działalność dydaktyczną. Z chęcią podjęła się roli nauczyciela akademickiego w Zamiejscowym Wydziale Zarządzania Środowiskiem Politechniki Białostockiej (obecnie: Zamiejscowy Wydział Leśny PB), który powstał w 2002 roku w Hajnówce, na skraju Puszczy Białowieskiej. W latach 2002–2006 na stanowisku profesora nadzwyczajnego wykładała dwa przedmioty: *ekologię i ekofilozofię* na kierunku *ochrona środowiska*. Zajęcia ze studentami prowadziła z pasją, wprowadzając cenne wartości humanistyczne do programu studiów techniczno-ekonomicznych.

Jako wykładowca oraz promotor i recenzent prac dyplomowych cieszyła się ogromnym szacunkiem i uznaniem studentów. W zespole kadry dydaktycznej Wydziału była uważana za osobę, do której zawsze można było się zwrócić o radę i pomoc.

Ogromnie trudno jest pogodzić się z Jej nagłym odejściem.